

mende, medens Husmændene have været ugunstige stillede, idet baade Mand og Kvinde have skullet yde en Østfag til Bræsten og $\frac{1}{2}$ Dag. Hvorledes Forholdet har udviklet sig siden, ved jeg ikke, men Bestemmelsen er ikke høvet; jeg tror imidlertid, at det er rigtigt, da der nu er Tale om at sætte Noget i Stedet for Lienden, at Lovgivningsmagten ogsaa søger at ordne dette Forhold lidt anderledes. Jeg vil atter anbefale det ærede Thing, at det foreliggende Lovforslag vinder Tilslutning, og at Forhandlingerne kunde fremstignes, og Lovforslaget gaa igjennem, da jeg bestræger det i Hovedsagen som rigtigt, og det var nok værdt at faae i det Mindste dette lille Lovforslag igjennem i denne Samling.

Wulffke: Der er et Punkt, som jeg ved en tidligere Leilighed har omtalt ved et lignende Lovforslag, og som jeg vil bringe i Erindring igjen. Naar der nemlig tales om at bestemme Lienden efter Kapitelsarten, bør det ikke glemmes, at denne sættes for store Distrikter af Landet under Et, nemlig stiftsvis, og at det ikke er givet, at Produktet er lige meget værdt over hele Stiftet. Det er jo f. Ex. sikkert, at naar man boer inde i Landet, har en Lønde Korn ikke den samme Værdi som ved et Uffindingssted. Jeg bringer kun det i Erindring for det Tilfælde, at ærede Forslagsstillere eller Andre skulde ønske Lovforslaget henviset til et Udvalg, at da det Punkt kunde blive taget under Overveielse, om der ikke var Anledning til at sætte Kredsene noget mindre end stiftsvis, f. Ex. herredsvis eller paa lignende Maade.

Nasmussen: Det Spørgsmaal, som den sidste ærede Taler omtalte, har ganske vist foreligget tidligere, navnlig de to Gange, Lovforslaget har været for her i Thinget. Saa vidt jeg erindrer, var det i Samlingen 1874—75 foreslaaet af et Flertal, at der skulde udtrages en Middelpriis herredsvis, og at saa Lienden skulde betales derefter. Jeg er ganske enig med den sidste ærede Taler i, at Priserne kunne være højt forskellige i de forskellige Egne af et Stift. Der er nemlig den Ulempe, at Kjøbenhavns Kornpriser kommer noget i Berøring ved Kapitelstartens Ansættelse, og det bevirker da store Tab for de Egne, som ligge langt fra Hovedstaden, idet det ikke er saa sjældent, at en Lønde Korn kan være et Par Kroner dyrere i Kjøbenhavn end paa andre Steder. Naar altsaa Kapitelstarten beregnes efter Gjennemsnit af Indberetningerne over hele Landet, maa Følgen deraf blive at Kapitelstartspriserne maa blive højere end Middelpriiserne i den vedkommende Egn. Det var der ogsaa taget Hensyn til i 1875—76 med Hensyn til de Indstillinger, som bleve gjorte af Udvalget den Gang. Der var et Flertal, som havde indstillet det Forslag, den ærede Ordfører

for Forslagsstillerne omtalte, og som jeg nok tror at være det samme, som her er foreslaaet; men af dette Flertal vare de 4 Medlemmer kun subsidiært med dertil, deres principale var den Gang at indstille det samme Forslag, som var blevet indstillet af Flertallet Aaret i Forveien. Jeg hører ogsaa til dem, som tro, at vi ikke behøver at sætte et saa stort et Apparat i Gang, som der her er Tale om, navnlig denne Kommission osv. Jeg mener, at vi godt kunne afgjøre det ganske simpelt her i Loven, og at Ingen da vil komme til at lide Tab, ialt Fald ikke Liendetagerne; bliver det efter Kapitelstarten, ville jo adskillige Liendetagere i visse Egne faae absolut Fordel deraf. Det kunde jo være, at de Liendetagere, som bo i Nærheden af Egne, hvor der er højere stedlige Priser, ville faae lidt Mindre; men for at raade Bod derpaa kunde der, ligesom det var foreslaaet den Gang, og som jeg ogsaa tror, det er rigtigt, udtrages Priser herredsvis hvorved jeg tror, at man vil træffe det Rette for alle Vedkommende paa begge Sider. Det er bestemt, at dette Forslag stadig har mødt stærk Modstand ogsaa her i Folkethinget fra en vis Side, navnlig fra Liendetagerne Side, idet de mene, at det ikke skulde være til Fordel for dem, at Liendeaagisten fastsættes i Penge i Stedet for, at den nu leveres in natura. Derfor har det jo, som vi alle vide, mødt Modstand her i Folkethinget; men det kan jo være muligt, at man ved oftere at behandle dette Spørgsmaal kan komme til en roligere Overveielse ogsaa fra den Side, at man ved højere Estetante kan komme til at indse, at det maaske vil være det Heldigste for alle Parter, at denne Udelse leveres i Penge i Stedet for in natura. Men fra mit Standpunkt maa jeg rigtig nok, ligesom tidligere, principalt fastholde det Forslag, jeg den Gang sluttede mig til.

Sjør: Ja, den sidste Udtalelse slutter jeg mig aldeles til; thi vel er jeg enig med de foregaaende Talere i at billige, at Forslaget er fremkommet, og er derfor de ærede Forslagsstillere taknemlig, men ved Gjennemlesning af Lovforslaget, som indeholder ikke mindre end 12 Paragrafer, er jeg kommen til at tænke over, om det dog ogsaa er nødvendigt at have et Lovforslag med saa mange Paragrafer om dette Forhold. Det har derfor glædet mig at høre den ærede sidste Taler; thi jeg tror, at han er den eneste af de foregaaende Talere, der har slaaet ind paa den Vej, at Lovforslaget kun bør have 1 eller 2 Paragrafer. Det forekommer mig at være alfor vidtløftigt at sætte det Apparat i Gang, som Lovforslaget foreslaar. Kapitelstarten er jo nu, som berørt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup), allerede i mangfoldige Forhold fastsat som Norm for Liendeydelsen, saa jeg tror nok, man kan være tjent dermed, i Serdelighed naar man tager de Hensyn, som de to sidste ærede